

Endelig er i Lovudkastet under Nr. 46 for første Gang efter Grundlovens Indførelse foreslaaet en Kvinde til at faae Indfødsret. Hun søger derom i det angivne Niemed, at hun, der som Lærerinde har opholdt sig hos forskjellige Private her i Landet siden 1844, „i Trangstilsfælde lettere kan erholde Understøttelse“, altsaa, med andre Ord, for at faae Afgang til Klostre eller Stiftelser, ved hvilke Indfødsret ansees som Betingelse for Optagelsen. Vi kunne have Medfølelse med en Lærerinde, der efterat have brugt sine bedste Aar og sine Kræfter her i Landet, søger en blidere Udsigt for ældre Dage; men at Lovgivningsmagten skal blandes ind i saadanne Forhold og give Personer, der ikke have staaet i noget Forhold til det Offentlige, Privilegier med Hensyn til Fundatser, kunne vi ikke finde rigtigt, selv om vi ikke, hvad det foreliggende Tilfælde angaaer, anstaae det for betænkkeligt paa denne Maade at gribe ind i Concurrencen imellem fremmede og indfødte Lærerinder. Men hertil kommer, at vi troe, at Vedkommende slet ikke juridisk behøver, hvad hun søger. Det er en almindelig og velbegrundet Mening hos vore Jurister (s. blandt Andet N. Th. Oppermann om Stiftelser, S. 126), at Indfødsretsforordningens Bestemmelse om Afgang til „Stifter og Klostre“ alene angaaer de da bestaaende adelige Stifter og Klostre (idet der alene tales om „Fruer og Jomfruer“), og at der altsaa ikke haves nogen almindelig Bestemmelse, der udelukker Kvinder, der savne Indfødsret, fra borgerlige Klostre og Stiftelser, medens paa den anden Side ligesaa lidt en saadan Bestemmelse findes i de fleste specielle Fundatser, navnlig i den, hvorpaa nærmest turde være tænkt, for Slagelse Kloster (s. Departementstidenden for 1857, S. 1045). Det maa altsaa overlades Bestyrrelserne at afgjøre, om i enkelte Tilfælde Værdighed og Billighed saa stærkt skal tale for en fremmed Kvinde, at hun kan gaae jevnfides med eller forud for Indfødte.

Foruden de i Udcastet, saaledes som det er Thinget forelagt, optagne Personer har Indenrigsministeriet fundet 5 Andre, hvis Andragender om Indfødsret senere ere indkomne til samme, værdige til at opnaae denne og anmo-

det Udvalget om at stille Endringsforslag om deres Indfødsret i Loven. De af Ministeriet meddeelte Motiver lyde saaledes:

1. Georg Bothe af Silkeborg, Lømmester, født i Goslar i Kongeriget Preussen 1825, kom til Danmark 1852. Under 9de November 1857 fik han Bevilling til at drive Lømmersprofessionen i Silkeborg Handelsplads. — Han er gift med et dansk Fruentimmer, er det danske Sprog mægtig og anbefales af Communalbestyrelsen i Silkeborg, Birkedommeren i Silkeborg Birk og Amtmanden over Skanderborg Amt.

2. Santi Bravi, med tiltaget Navn Bertini, af Kjøbenhavn, Chorsanger ved det Kongelige Theater, født i Toscana 1825, kom til Danmark 1845 og erholdt 1851 Ansættelse som Chorsanger ved det Kongelige Theater. Han er gift med et dansk Fruentimmer og har med hende 3 Børn; han er det danske Sprog mægtig og anbefales af Chøfen for det Kongelige Theater og Capel, Overpræsidenten i Kjøbenhavn og forskjellige Private.

3. Hans Jacob Hansen af Aalborg, Garver, født i Kongeriget Norge 1818, kom til Danmark i Mai 1856. Han har Borgerkab som Garver i Aalborg Kjøbstad, er gift med et dansk Fruentimmer og anbefales af Communalbestyrelsen og Stiftsprovsten i Aalborg samt Amtmanden over Aalborg Amt og forskjellige Private.

4. Asmus Friederich Jæbe af Silkeborg, Sadelmager og Garver, født i Offendorf i Ørøstlandet 1825, kom til Danmark 1847, opholdt sig indtil 1851 paa forskjellige Steder her i Landet; i 1851 nedsatte han sig som Sadelmager i Handelspladsen Silkeborg, hvor han siden den Tid uafbrudt har opholdt sig, og hvor han 1861 fik Tilladelse til at anlægge og drive et Garveri. Han er gift med et dansk Fruentimmer, er det danske Sprog mægtig og anbefales af Communalbestyrelsen i Silkeborg og af Amtmanden over Skanderborg Amt.